

modtager sin Bevilling efter denne Lov, ved han, at om 5 Aar kan den ganske vist igen blive nægtet ham.

Vi have mange Næringer, ogsaa paa Beværteromraadet, der have faaet deres Næring ødelagt uden at faa at vide, at der vilde komme saadanne Forhold, som vilde forårsage denne Ødelæggelse. Jeg behøver blot at tænke paa Kroerne langs Hovedlandevejen fra Aalborg til Hamborg. Jeg har en Gang logeret i en af disse store prægtige Bygninger, 3—4 Aar efter at Hovedbanen gennen Jylland var anlagt. Denne Kro var beregnet paa at herbergere en Masse Mennesker, og da den blev anlagt 4—5 Aar, før Banen blev fuldført, var der heller ingen, der kunde tænke andet, end at der ogsaa vilde blive fuldt op at gøre, fordi al Færdsel jo gik ad Landevejen. Da Banen kom, duede denne Beværtning ikke mere. Der kom ingen, da ingen havde noget at gøre ad Landevejen, og den Mand, der havde bygget Kroen, og som ejede den paa det Tidspunkt, var fuldstændig ruineret. Men Samfundet tænkte aldrig paa at give ham Erstatning, skønt der maaske kunde være mere Grund til at ynke en saadan Mand end en, der har modtaget en Bevilling og ved, at han om 5 Aar kan komme til at inddrage Forretningen igen.

Nej, naar der er Modstand mod dette Forslag, har det sikkert dybere Aarsager. Saa skal man sikkert søge Aarsagen dybere end i den skønne Frihed, der besynges i Sangen, hvor det hedder: Frihed for Loke saavel som for Thor. Det er noget helt andet, der ligger paa Bunden her. Jeg tror imidlertid, vi her have et Lovforslag, som ikke gør Uret til nogen som helst Side, og ogsaa jeg kan yde min Tilslutning til de mange anerkendende Udtalelser, der ere faldne overfor den Kommission, der har udarbejdet dette Forslag. Jeg tror, at den har søgt at dele Sol og Vind lige, og at der er fremkommet et Arbejde, som nok skal sætte sine Spor og bære sine Frugter ude i det danske Folk.

Det glæder mig, at vi ere naaede saa langt frem i Løbet af en halv Snes Aar, at der er Medlemmer, der nu have givet Forslaget sin Tilslutning, som for en halv Snes Aar siden bekæmpede det. Jeg husker, da jeg med nogle enkelte Medlemmer, hvoraf der vist nu kun er eet tilbage her i Tinget, for 10—11 Aar siden stillede Forslag om, at der kun skulde kunne gives Beværterbevilling for 10 Aar, var der et Medlem her, som bekæmpede det haardt, nemlig det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), nej, det ærede Medlem for

Ringsted (Zahle). Ja, det ærede Medlem for Sorø med, men jeg tænkte ganske vist paa det ærede Medlem for Ringsted. Det glæder mig, at han nu er gaaet med her. Det viser, at han er modtagelig for Indtryk og kan gaa med til Fremskridt. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), der sidder her lige ved, var lige saa modtagelig, for saa havde han nu staaet paa det samme Standpunkt, men forhaabentlig kommer han med siden, selv om han saa kommer lidt højt op i Aarene. Men den Tid kommer nok. Det ærede Medlem for Ringsted er kommen til at forstaa, at der her er et Omraade, hvor det baade kan forsvares at lovgive, og hvor der bør lovgives. Og jeg skal gøre ham den Indrømmelse, at Befolkningen nu er mere moden til at tage imod en saadan Bestemmelse, end den var for 10—11 Aar siden. Dette skyldes det store Arbejde, Afholdsbevægelsen har gjort, hvorved Folk have faaet stor Oplysning og ere komne til at forstaa, at her er en Næringsgren, for hvilken der med god Grund og paa forskellig Maade kan træffes Indskrænkninger.

Jeg tror, at Befolkningen vil hilse denne Foranstaltning med Glæde, og at, hvis der skulde være Landsafstemning over Forslaget, vilde det store Flertal stemme for det. De, der her inde staa som Modstandere af Lovforslaget, ville kun faa ringe Tilslutning i Befolkningen. Men naar Forholdet er dette, ligger der vel heri en Opfordring til os Lovgivere om at arbejde hen til, at Loven saa hurtigt som muligt kan træde ud i Livet. Jeg indrømmer, at der paa visse Punkter kunde være Ændringer at gøre. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg kunde ønske, at man i visse Stykker var gaaet lidt videre, end man er gaaet, men selv om vi ikke skulde komme et eneste Skridt længere end det, der tages i Lovforslaget, er dette et Fremskridt, som nok skal sætte sine Mærker og bringe sine gode Frugter omkring i vort Land.

Jeg agter lige saa lidt som de fleste andre Talere at komme ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Naar jeg bemærker, at jeg kunde ønske, at man paa visse Steder var gaaet videre frem, gælder det f. Eks. Bestemmelsen om de mange Stemmer, der skulle til, for at en Beværtning kan forbydes. Det gælder ogsaa den Lavalder, der er sat for dem, for hvem der maa udskrænkes berusende Drikke. Man har jo her sagt 16 Aar. Vi have for Øjeblikket mange kommunale